

til alle de Penge, de kunne faa, og jeg tror, at Invaliderne ere de Mænd og den Presse Tak skyldige, som have bidraget til at skaffe de 88,000 Kr. tilbage. Det forekommer mig derfor i høj Grad urigtigt, at det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) overfor de Mænd, der have rettet disse Anklager, paa ny søger at give det Udseende af, at det havde været en politisk Forfølgelse, der havde været sat i Scene mod Bahnson. Jeg beder det ærede Medlem for Thisted og for øvrigt de andre ærede Medlemmer af Højrepartiet tænke sig den Situation, at der var indsamlet, lad os sige en 3—400,000 Kr. til Hjælp for arbejdsløse og til Hjælp for Folk indenfor Fagforeningerne, der lede Nød; endvidere at disse 3—400,000 Kr. forvaltedes af socialdemokratiske Tillidsmænd, paa et givet Tidspunkt er der en socialdemokratisk Fører, der kommer i Betryk for Penge. Han ejer en stor Gaard, hvori han ikke kan faa Laan andetsteds, og saa henvender han sig til Komiteen, der administrerer disse Penge, som egentlig ere bestemte for arbejdsløse og syge indenfor Fagforeningerne, og han faar virkelig saaledes et lignende Laan, som det Generalmajor Bahnson fik. Den Gaard, han ejer, bliver afklædt paa lignende Maade, som Bahnson afklædte sin Gaard. Det viser sig, at de Penge, han har laant, kunne ikke skaffes til Veje paa regelmæssig Vis, og man gør fra Komiteens Side intet for at dække det Tab, som Fonden har lidt. Jeg beder ærede Medlemmer af Højre at tænke sig denne Situation, og de ville indrømme, at man fra den Side ikke vilde bruge mindre stærke og skarpe Ord saavel om den Komite, der havde forvaltet Pengene, som om den Mand, der havde overtaget Laanet, og hvis den Mand tilfældig havde været Rigsdagsmand, er der ikke Tvivl om, at man fra denne Presse og i det hele fra den Side vilde have raabt et: Herud med ham! Herud af det offentlige Liv! Det maa vel erindres i den Sag, hvorom der her er Tale, at den Mand, der modtog Laanet, Generalmajor Bahnson, har selv været Manden med de stærke Ord. Der var et Tidspunkt, hvor denne Mand truede med, at han vilde ryste det danske Støv af sine Fødder, hvis der kom et Venstreministerium, et Ministerium, der var udgaaet af Flertallets Villie. Denne Mand har været langt ude overfor sine politiske Modstandere. Jeg vil vove den Paastand, at Bahnsons politiske Modstandere ere ikke optraadte saa stærkt og saa udfordrende lige overfor ham, som

Modpartiet vilde være optraadt, hvis det havde været en af os. Men Hovedsagen er denne, at Invaliderne have faaet det væsentligste af deres Penge tilbage. Det er beklageligt, at de ikke have faaet alle Pengene tilbage, men jeg tvivler for øvrigt ikke om, at de ville faa dem. Ligesom det er lykkedes det ærede Medlem for Ribe og mig og enkelte andre, der have været ivrige i denne Sag — og bag os har der staaet Tusinder af demokratiske Vælgere ude omkring i Landet, der har staaet en offentlig Mening, der forlangte, at Invaliderne skulde have deres Penge tilbage —, ligesom det er lykkedes os, siger jeg, ved denne skarpe Opinion og denne stærke Paatale at skaffe de 88,000 Kr. tilbage, saaledes tror jeg, at denne Debat i disse Dage vil medføre, at det manglende Beløb bringes til Veje. Det skulde slet ikke undre mig, om allerede i Morgen der paa ny møder en Deputation ude hos Generalmajor Bahnson for at overrække ham endnu en Hædersgave. Det skulde slet ikke undre mig, om for denne Deputation ogsaa det ærede Medlem — ikke det ærede Medlem for Ribe —, men det ærede Medlem for Thisted vilde være den egentlige Ordfører, som igen vilde erklære, at denne Hædersgave var et Udtryk for den Taknemmelighedsgæld, hvori det danske Højre stod til Generalmajor Bahnson. Thi det maa jo vel erindres, at Højre i denne Sag Gang efter Gang har hævdet, at Generalmajor Bahnson er en i det offentlige Liv vel tjent Mand. Han er sikkert ogsaa for Højre en veltjent Mand, og han har vel ud fra sin Overbevisning kæmpet for den Sag, som han i et langt Liv var med til at virke for. Det er der ingen fra vor Side, der nægter, at der bag Bahnson stod en Overbevisning, bag Bahnson stod en Villie, endogsaa en meget stærk Villie.

Men naar Højre mener at staa i saa stor Gæld til Bahnson, naar de erklære ham for at være en af Landets mest fortjente Mænd, hvorfor ville de da Gang efter Gang, at han skal omtales paa en for ham og hans Familie saa saarende Maade? Hvortil disse Optrin? Det er de Herrer, der foranledige dette. Om de ikke personlig ejede Pengene. . . . (Afbrydelse.) . . . Jeg ved, at det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) ikke er nogen velhavende Mand, og jeg forlanger ikke, at han skal være med til at betale Pengene, men jeg veed meget vel, hvad det ærede Medlem i Øjeblikket tænker paa; han tænker, Skam skulde og-